

[Holstein.]

have frem, er dette: jeg tror, Ministeren forstaar det, men det er ham ubehageligt at diskutere det andet. Og det kommer jo af, at den højtærede Regering mere og mere erkender, hvordan Situationen er militært og udenrigspolitisk. Den har erkendt det, og den er paa Vej til at tage Konsekvenserne deraf, det underkender jeg ikke; men det, jeg bebrejder Regeringen — og her er slet ikke Tale om Prestige eller om Fortiden —, er, at Regeringen ikke tager Konsekvenserne af den Erkendelse, som den mere og mere er ved at komme ind paa. Det, jeg bebrejder Regeringen, er dens fuldkomment uholdbare Militærpolitik. Den er inde paa de gamle Linier med Hensyn til Neutralitetsforvar og Militærpolitik, men den er det brudstykkevis og med halve Foranstaltninger, okkult, tvetydigt og ikke bestemt, klart og planmæssigt. Det er det, jeg bebrejder den højtærede Regering, og jeg har syntes, der var Anledning til at rejse Spørgsmaalet her i Forbindelse med det foreliggende Forslag, fordi det i alle Lande rejses saaledes. Jeg har aldeles ikke, saaledes som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft vilde hævde, ment, at man skulde gaa imod dette Lovforslag, fordi det giver Indenrigsministeren en Generalfuldmagt, nej, det, jeg har hævded, er, at set paa Baggrund af den højtærede Regerings militærpolitiske Stilling og Fortid burde Loven formuleres saaledes, at der blev indsat Kauteler for, at den blev gennemført efter sit Formaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Der er ingen Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem Hr. Holsteins og vort Synspunkt. Jeg indledte min Tale i Dag med at understrege, at Regeringens Motivering for Fremsettelsen af dette Lovforslag var en aaben Erkendelse af, at man ikke kunde regne med, at de gældende Traktater blev opretholdt, at man maatte regne med, at de i givet Tilfælde vilde blive brudt, og at man derfor ogsaa maatte indrette sig paa den Situation, der derved kom til at foreligge. Men dér, hvor Forskellen mellem det ærede Medlem Hr. Holstein og Det konservative Folkeparti viser sig, er i Bedømmelsen af, hvorvidt det er rigtigt i den givne Situation at tage imod den udstrakte Haand, som her kommer til Syne fra Regeringens Side. Jeg regner dette Lovforslag for at være et rigtigt Skridt, Regeringen foretager, og naar

den gaar i den rigtige Retning og fremsætter et Lovforslag i fuldstændig Overensstemmelse med, hvad hele Kommissionen er blevet enig om, er det urimeligt at kritisere Regeringen, saa bør man sige til den: Det er et rigtigt Skridt, Regeringen her foretager, og I bør for det aktive Luftforsvars Vedkommende drage de samme Konsekvenser, som I har draget for det passive Luftforsvars Vedkommende. Det er jo ogsaa Mening, at der skal være et Samarbejde mellem det aktive og det passive Luftforsvar; i Kommissionens Betænkning understreges det udtrykkeligt, at Militæret skal varetage Observationstjenesten, Meldetjenesten, Varslingen og Mørkelægningen. Jeg har forstaaet, at det ogsaa, naar denne Lov føres ud i Livet, er Mening, at denne Opgave fortsat skal være hos de militære Myndigheder, og at der mellem Indenrigsministeriet og Forsvarsministeriet vil blive truffet de nødvendige Aftaler. Det er jeg nemlig enig med det ærede Medlem Hr. Holstein i, at der maa træffes klare og utvetydige Aftaler, og det er bl. a. for at faa dette Spørgsmaal undersøgt gennem et Samraad med den højtærede Indenrigsminister, at jeg gerne ønsker, at Lovforslaget skal underkastes en meget kort Udvalgsbehandling, som vi for vort Vedkommende er villige til at foretage og afslutte i Dag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Det forekommer mig nødvendigt at gentage for det ærede Medlem Hr. Holstein, at dette Lovforslag overhovedet ikke kan give Anledning til nogen Debat om Forsvarsforanstaltninger, da det intet som helst har dermed at gøre. Med Forsvarsforanstaltninger maa dog menes Foranstaltninger, det være sig af civil eller militær Art, der tilsigter at skade en Fjende, og dette er der paa intet Punkt Tale om her. Her er overhovedet kun Tale om Foranstaltninger til Beskyttelse af den civile Befolkning mod Følgerne af Luftangreb; altsaa, naar et Luftangreb har fundet Sted, skal Følgerne deraf afværges med de Midler, som er omtalt i nærværende Lov, og de Følger, der tales om, er naturligvis Følgerne for Civilbefolkningen, ikke eventuelle politiske Følger. Dette er ganske klart. Naar det ærede Medlem stadig argumenterer videre ud, tror jeg, at det ærede Medlem — ligesom et andet æret Medlem i Gaar — har glemt at læse Forslagets Overskrift. Og det er dog det vigtigste, naar man vil diskutere det. Det